

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/68/2022
Identifikačné číslo spisu: 1019201506
Dátum vydania rozhodnutia: 14. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1019201506.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Ľ. M., I. X.XX.XXXX, Z. Š. Č.. X, M. B., právne zastúpený advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s.r.o., so sídlom Mnoheľova č. 830/15, Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti žalovaného číslo: 42917/2019-42 z 9.9.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k 1S/240/2019-64 zo dňa 21.10.2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom č.k 1S/240/2019-64 zo dňa 21.10.2021 Krajský súd v Bratislave ako správny súd zamietol správnu žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: 42917/2019-42 zo dňa 9.9.2019 (ďalej preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej ZVJS) číslo: GR ZVJS-184-13/14-2018 zo dňa 18.6.2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Prvostupňovým rozhodnutím generálny riaditeľ ZVJS v rámci obnoveného konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej z.č. 73/1998 Z.z.), ktorého navrhovateľom bol žalobca, zamietol návrh žalobcu na zrušenie personálneho rozkazu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Levoča č. 78/2012 zo dňa 5.12.2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZVJS. Generálny riaditeľ ZVJS bol viazaný právnym názorom NS SR vysloveným v rozsudku 5Sžo/59/2016 zo dňa 19.10.2017, podľa ktorého existujú nové skutočnosti uvedené v znaleckom posudku B.. S. N. predloženom žalobcom spolu s návrhom na obnovu konania, ktoré sú spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preto ide o spôsobilý dôvod na

obnovu konania v zmysle § 245 ods. 1 zákona č 73/1998 Z.z. Následne bola rozhodnutím zo dňa 14.3.2018 povolená obnova konania. Po obnovení konania bolo potrebné odstrániť rozpory o jeho duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby predložením posudkov klinických psychológov zboru a znalkyne B.. S. N.. Preto správny orgán rozhodol o posúdení tejto odbornej otázky súdnym znalcom z odboru psychológia, zdravotníctvo a farmácia - Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. (ďalej znalecký ústav). Znalecký ústav uviedol, že znalecký posudok B.. N. sa neopiera o interné predpisy zboru, ale o všeobecné a politické deklarácie týkajúce sa ľudských práv. Závery tohto posudku sú navyše nedostatočne zdôvodnené, chaoticky formulované a rozporuplné. Vzhľadom k chýbajúcim údajom o výsledkoch posudzovaného v jednotlivých testových metódach je kontrolovateľnosť a hodnotiteľnosť posudku nízka až nemožná. Záver posudku W.. X., služobného klinického psychológa, vypracovaný na základe kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu, podľa ktorého nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby, bol urobený na základe opakovaného psychologického vyšetrenia a supervidovaný ďalšou psychologičkou B.. W. Z., ktorá je aj znalkyňa v odbore psychológia. Išlo o ciele vyšetrenie zamerané na posúdenie pracovnej spôsobilosti vzhľadom na kritériá, ktoré sú na výkon práce príslušníka ZVJS kladené. Závery sa teda okrem použitých klinických a testovacích psychologických metód opierali aj o jeho služobné hodnotenie. Z tohto hľadiska možno hodnotiť toto vyšetrenie ako najviac ciele, špecifické a plauzibilné. Kontrolný znalecký posudok tiež vyhodnotil psychologické vyšetrenie vypracované B.. D., ktoré bolo urobené na žiadosť žalobcu s motiváciou pochopiť ho a pomôcť mu v jeho ťažkej životnej situácii, čo mohlo ovplyvniť jeho objektívnosť, rovnako ako znalecký posudok B.. N.. Po vyhodnotení tohto kontrolného znaleckého posudku generálny riaditeľ ZVJS zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie personálneho rozkazu.

3. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí zo dňa 9.9.2019 konštatoval, že cieľom kontrolného znaleckého posudku nebolo dodatočne posudzovať odvolateľovu spôsobilosť na zotrvanie v štátnej službe, ale relevantným spôsobom posúdiť odbornosť a hodnovernosť posudkov v prospech odvolateľa vzhľadom k ich forme a obsahu. Z tohto hľadiska sú závery prezentované v kontrolnom znaleckom posudku jednoznačné, keď v skúmaných posudkoch v prospech odvolateľa boli zistené viaceré odborné a metodické nedostatky, pričom kontrolný znalecký posudok spochybnil aj ich objektívnosť, kontrolovateľnosť a hodnotiteľnosť. Na druhej strane označil výsledok kontrolného psychologického vyšetrenia W.. X. za ciele, špecifické a plauzibilné. Kontrolný znalecký posudok jednoznačne spochybnil hodnovernosť kľúčových dôkazov predložených samotným odvolateľom, t. j. posudkov v prospech neho, pričom prvostupňový orgán pri rozhodovaní o návrhu odvolateľa posudzoval všetky dôkazy jednotlivo a zároveň vo vzájomnej súvislosti. W.. X. - príslušník ZVJS zaradený ako psychológ úseku lekárskej starostlivosti psychiatrického oddelenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín - pri testovaní odvolateľa vychádzala zo služobných hodnotení odvolateľa. Mala objektívne prístup ku všetkým potrebným údajom a dokumentov, to značí aj k služobným hodnoteniam odvolateľa, týkajúcich sa služobného pomeru v rámci jeho pôsobenia v ZVJS. Toto vyšetrenie nemalo povahu a formu znaleckého posudku, ktorý si vyžaduje detailnejšie špecifikácie použitých testovacích metód, ale v danom prípade išlo o interný dokument určený pre služobné účely, na základe ktorého sa malo posudzovať zotrvanie odvolateľa v službe príslušníka ZVJS. Psychologické vyšetrenie B.. D. bolo vypracované všeobecnou formou bez adresnosti k podmienkam o zotrvaní v štátnej službe a znalecký posudok B.. N. bol vypracovaný bez akýchkoľvek podkladov týkajúcich sa služobného pomeru odvolateľa príslušníka ZVJS. K námietke, že právnomu zástupcovi odvolateľa nebol predložený riadne zviazaný a očíslovaný spisový materiál, uviedol, že uvedené sa nezakladá na pravde, pretože právny zástupca bol osobitne vyzoomený predsedom senátu poradnej komisie generálneho riaditeľa o tom, že vzhľadom na rozsiahlosť predmetného spisového materiálu (ktorý obsahuje 104 strán) môže do spisu kedykoľvek nahliadnuť v sídle GR ZVJS v Bratislave. Tento postup právny zástupca aj uplatnil. Spis bol riadne očíslovaný a žurnalizovaný.

4. Správny súd v napadnutom rozsudku poukázal na zásadu voľného hodnotenia dôkazov. V prípade, ak medzi dôkazy hodnotené orgánom verejnej správy patria aj znalecký posudok, ktorého vypracovanie bolo potrebné na účely odborného posúdenia skutočností dôležitých pre rozhodnutie orgánu verejnej správy, táto zásada sa uplatní v obmedzenom režime. Vyhodnotí sa iba to, či úvahy

znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcich z dôkazov vykonaných správnym orgánom. Všetky dôkazy odborného charakteru boli správnymi orgánmi hodnotené rovnako ako ostatné dôkazy, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom hodnotili len to, či úvahy znalcov alebo psychológov zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných orgánov verejnej správy a neposudzovali správnosť (závery) týchto posudkov. Mal za to, že závery kontrolného znaleckého posudku možno považovať za relevantný dôkaz vzhľadom na zistený skutkový stav vyplývajúci z vykonaných dôkazov. K námietke, že žalobcovi nebol predložený kompletný spisový materiál uviedol, že jeho právny zástupca sa s ním oboznámil na zasadnutí senátu poradnej komisie generálneho riaditeľa ZVJS dňa 17.6.2019 o 11:00 hod. v sídle generálneho riaditeľstva ZVJS, kedy mu bol predložený spisový materiál k pôvodnému konaniu týkajúceho sa personálneho rozkazu č. 78/2012.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal nesprávne práve posúdenie veci. Závery kontrolného znaleckého posudku sú nelogické a vnútorne rozporné. Ako mohol ústav objektívne posúdiť vyšetrenie W.. X., keď sám uvádza, že nevedel, aké psychodiagnostické metódy W.. X. použila. K metodológii vyšetrenia a posudku W.. N. mal ústav v kritické pripomienky, neprekáža mu však, že W.. X. nepopísala, aké metódy použila, v posudku nepoužila žiadne kvalitatívne výsledky (pričom ústav sa dosť kriticky vyjadril k tomu, že B.. D. a B.. N. kvantitatívne výsledky chýbajú). Ústav vyčíta týmto znalkyniam, že sa neopierali o interné predpisy zboru, ale už mu neprekáža, že aj v posudku W.. X. chýba opis interných predpisov, na ktoré poukazuje ústav. Ďalej uviedol, že žalobca na základe žiadosti o poskytnutie informácie dostal od ZVJS odpoveď, že ZVJS v roku 2021 ani v súčasnosti nemal vypracovaný profesiogram na funkciu strážny oddelenia ochrany a obrany. Preto tvrdenie ústavu o tom, že W.. X. postupovala podľa interných predpisov, neobstojí. W.. X. nebola nestranná pri vypracovaní posudku, pričom poukázal na svoje podania, ktoré mal adresovať Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Levoči, generálnemu riaditeľstvu ZVJS a Ministerstvu spravodlivosti SR o tom, že už pred vyšetrením a vypracovaním posudku mal žalobca pochybnosti o jej nestrannosti. Poukázal na psychiatrické vyšetrenie W.. Z. zo dňa 1.12.2008, ktoré má byť súčasťou administratívneho spisu. Ďalej namietal neexistenciu kompletného spisového materiálu, keďže právnenému zástupcovi dňa 17.6.2019 nebol predložený jeden spis, ale tri spisy, ktoré mali viac ako 104 strán. Žiaden zo spisov, ktorý žalovaný predložil do súdneho konania, nemá 104 strán. Ďalej namietal nestrannosť ústavu, ktorý vypracoval kontrolný znalecký posudok, pretože jeden z konateľov ústavu B.. L. W., B.. cez spoločnosť Psychoprof, s.r.o. v roku 2018 obchodoval s generálnym riaditeľstvom ZVJS. Žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správnenému súdu na nové konanie.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

7. Podaním zo dňa 24.1.2022, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 2.2.2022, doplnil kasačnú sťažnosť osobne žalobca.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom ako aj sťažnostnými dôvodmi, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) konštatuje, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná.

9. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán v rámci obnoveného konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. zamietol jeho návrh na zrušenie personálneho rozkazu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody č. 78/2012 zo dňa 5.12.2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZVJS.

10. Personálnym rozkazom č. 78 z 5.12.2012 bol žalobca, zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii samostatný strážny úseku strážnej a eskortnej činnosti oddelenia ochrany a obrany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Levoči, podľa § 192 ods. 1 písm. c/ cit. zákona

prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka ZVJS z dôvodu, že podľa posudku služobného klinického psychológa zo dňa 30.11.2012 menovaný nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Podkladom pre vydanie personálneho rozkazu bolo kontrolné psychologické vyšetrenie príslušníka zo dňa 30.11.2012, ktoré vypracovala na základe žiadosti riaditeľa ústavu v zmysle rozkazu generálneho riaditeľa (ďalej RGR) ZVJS č. 17/2012 npor. W.. X. X., klinický psychológ. Jej závery vylučujú patológiu v zmysle poruchy chovania a myslenia, neprítomná je závažnejšia psychická porucha. V oblasti adekvátneho reagovania na záťažové situácie, oblasti sebaovládania a sociálneho sa ale prejavujú výrazné maladaptívne spôsoby správania, ktoré boli konkrétne popísané v kontrolnom psychologickom vyšetrení. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle RGR č. 17/2012 I.. E. M. z klinicky-psychologického hľadiska nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby.

11. Žalobca do pôvodného správneho konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 78 predložil vyšetrenie B.. F. D. H.. - vyšetrenie pre iné ak zdravotné účely - posúdenie psychického stavu na žiadosť menovaného zo dňa 26.11.2008. Žalobca do správneho konania na obnovu tohto konania predložil znalecký posudok B.. S. N. zo dňa 20.3.2015 a jeho doplnenie zo dňa 15.6.2015, ktorý bol vypracovaný na jeho žiadosť. Znalkyňa konštatovala, že v osobnostnom profile v čase znaleckého dokazovania nie sú diagnostikované problémové oblasti.

12. Generálny riaditeľ ZVJS rozhodnutím zo dňa 14.3.2018 obnovu konania povolil. Vzhľadom na odborné závery vyššie uvedených dôkazov rozhodnutím zo dňa 4.7.2018 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie pre posúdenie, ktoré závery vyššie uvedených vyšetrení a posudkov sú vzhľadom na použité metódy a anamnestické údaje správne a použiteľné v danej veci. Vypracovaním kontrolného znaleckého posudku bol poverený Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, pričom kontrolný znalecký posudok č. 65/2018 vypracoval B.. B.. F. K., B.. Ten uviedol, že závery posudku W.. X. boli urobené na základe psychologického vyšetrenia a supervidované ďalšou psychologičkou B.. Z., znalkyňou v odbore psychológia. Išlo o ciele vyšetrenie zamerané na posúdenie pracovnej spôsobilosti vzhľadom na kritériá, ktoré sú na výkon práce príslušníka ZVJS kladené. Závery sa teda okrem použitých klinických a testovacích psychologických metód opierali aj o jeho služobné hodnotenia. Z tohto hľadiska možno hodnotiť toto vyšetrenie za najviac ciele, špecifické a plauzibilné. Psychologické vyšetrenie X.. D. a znalecký posudok X.. N. boli urobené na žiadosť menovaného s motiváciou pochopiť ho a pomôcť mu v jeho ťažkej životnej situácii, čo mohlo ovplyvniť ich objektívnosť. B.. N. v ňom vymenovala použité psychodiagnostické metódy, chýbajú kvantitatívne údaje o výsledkoch použitých testovacích metód. Výsledky popisujú intelektové schopnosti, pamäťové schopnosti, hodnotený je sklon k násiliu, kde sa znalkyňa odvoláva na medzinárodné právne a politické dokumenty a pri hodnotení pracovnej spôsobilosti vyšetreného sa neopiera o interné predpisy zboru, ale o všeobecné a politické deklarácie týkajúce sa ľudských práv. Vyšetrenie X.. D. je stručná správa v rozsahu polovice formátu A4. Stručná anamnéza žiadateľa bola uvedená heslovite, uvedené skratky testových metód svedčia o výbere metód, ktoré umožňujú diagnostikovanie intelektu, pamäťových schopností, osobností, ako aj prípadné prítomnosti psychopatológie. Záver sa týka výkonovej kapacity žiadateľa.

13. Podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom ku dňu 5.12.2012 (vydanie personálneho rozkazu č. 78) policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby.

Podľa § 245 ods. 1 cit. zákona v znení účinnom ku dňu 11.9.2019 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa § 238 ods. 1 cit. zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 238 ods. 4 cit. zákona oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

14. Kasačný súd sa stotožnil s hodnotením dôkazov ako ich vyhodnotili správne orgány a správny súd. Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. bolo, že podľa posudku služobného klinického psychológa zo dňa 30.11.2012 nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Tu treba zdôrazniť, že služobný klinický psychológ posudzuje duševný stav nie ako všeobecný psychológ, teda neposudzuje, či posudzovaná osoba trpí duševnou poruchou či chorobou, ale výslovne posudzuje len otázku duševnej spôsobilosti posudzovanej osoby na výkon štátnej služby. Len toto hľadisko t. j. spôsobilosť na výkon štátnej služby, v danom prípade príslušníka ZVJS, je odborne a právne relevantná. Kasačný súd sa stotožnil s názorom správneho súdu, že jedine kontrolné psychologické vyšetrenie klinickým psychológom ZVJS W.. X. X. túto podmienku spĺňalo. Ďalšie dôkazy predložené žalobcom - vyšetrenie B.. F. D. H.. z 28.11.2008 a znalecký posudok B.. S. N. zo dňa 28.3.2015 sa konkrétne k duševnej spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby príslušníka ZVJS nevyjadřili. Takéto psychologické vyšetrenie sa zameriava na zistenia osobnostných predpokladov potrebných na ďalší výkon štátnej služby, teda služby určenej na zabezpečenie vnútornej bezpečnosti štátu.

15. Vo vzťahu k sťažnostnej námietke, že kontrolný znalecký posudok je vnútorne rozporný a nelogický, keď na jednej strane v posudku W.. X. uvádza, že nie sú uvedené psychodiagnostické metódy, a na druhej strane hoci B.. D. skratky testovacích metód uviedla, jej výsledky zľahčuje, kasačný súd konštatuje, že táto námietka je nedôvodná. Z kontrolného znaleckého posudku je zrejmé, že základný nedostatok oboch posudkov predložených žalobcom bol ten, že sa nevenovali konkrétnemu zisťovaniu osobnostných predpokladov žalobcu potrebných na ďalší výkon štátnej služby ako príslušníka ZVJS. X.. D. diagnostikovala jeho intelekt, pamäťové schopnosti, osobnosť, ako aj prípadnú prítomnosť psychopatológie. X.. N. popísala jeho intelektové schopnosti, pamäťové schopnosti, zhodnotila jeho sklon k násiliu. Avšak obe odborníčky nevyhodnotili jeho pracovnú spôsobilosť vzhľadom na kritériá, ktoré sú na výkon práce príslušníka ZVJS kladené, pričom toto hodnotenie má byť vykonané v zmysle interného predpisu ZVJS - RGR č. 17/2012 o psychologickej činnosti v ZVJS.

16. Je nesporné, že iba kontrolné psychologické vyšetrenie zo dňa 30.11.2012 bolo vykonané v zmysle s RGR č. 17/2012. Rozkaz vymedzuje, že psychologickou činnosťou v súlade s osobitnými predpismi sa rozumie súhrn psychologických metód, foriem a postupov používaných pri psychologických vyšetreniach (§ 2 ods. 1 písm. a/ bod. 3). Psychodiagnostikou sa rozumie súhrn operácií, postupov a techník zameraných na zisťovanie a meranie psychických procesov, stavov a vlastností jedinca na určitom stupni vývinu, ako aj zistenie odchýlok od normy a individuálnych zvláštností osobností (§ 2 ods. 1 písm. b/). Súčasťou psychologickej činnosti je aj psychodiagnostika (§ 4 ods. 1 písm. a/). Pri kontrolnom psychologickom vyšetrení sa postupuje podľa § 9 rozkazu. Toto sa vykoná na základe rozkazu riaditeľa ústavu a vykoná ho klinický psychológ. Podkladmi sú žiadosť o kontrolné psychologické vyšetrenie a služobné hodnotenia za celú dobu pôsobenia v služobnom pomere. Po vyhodnotení podkladov a výsledkov psychologického vyšetrenia príslušníka zboru a na základe oblasti skúmania a kontraindikácii uvedených v prílohe č. 5 vypracuje určený klinický psychológ posudok o duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby. Tak tomu bolo aj v danom prípade, keď určená klinická psychologička W.. X. vypracovala posudok o duševnej spôsobilosti na základe podkladov a podľa kritérií uvedených v prílohe č. 5 rozkazu. Pokiaľ neboli v posudku o duševnej spôsobilosti uvedené konkrétne oblasti skúmania ani kontraindikácie duševnej spôsobilosti, tieto priamo vyplývajú z prílohy č. 5 k rozkazu. Takto vypracované kontrolné psychologické vyšetrenie má pre zistenie duševnej (ne)spôsobilosti príslušníka ZVJS na výkon štátnej služby výpovednú hodnotu.

17. Hoci v žalobcom predložených odborných dôkazoch (vyšetrenie B.. D., H.. a znalecký posudok B.. N.) sú prítomné odkazy na metódy použité na diagnostikovanie žalobcu, ich závery vychádzali len z diagnostikovania intelektu, pamäťových schopností, osobnosti a prípadnej prítomnosti psychopatológie (teda skúmali, či žalobca netrpí duševnou chorobou či poruchou vo všeobecnosti) bez toho, aby sa oboznámili so služobnými hodnoteniami žalobcu, ktoré sú nevyhnutným podkladom ku kontrolnému psychologickému vyšetreniu v zmysle § 9 ods. 3 písm. b/ rozkazu č. 17/2012. Takto koncipované odborné dôkazy sa nevyrovnali s posúdením špecifickej otázky, ktorou jeho duševná

spôsobilosť žalobcu na výkon štátnej služby ako príslušníka ZVJS. Preto je potrebné stotožniť sa s názorom súdneho znalca B.. K. v kontrolnom znaleckom posudku, že posudok W.. X. ako kontrolné psychologické vyšetrenie vykonané podľa § 9 cit. rozkazu bolo cielené vyšetrenie, zamerané na posúdenie pracovnej spôsobilosti vzhľadom na kritéria, ktoré sú na výkon práce príslušníka ZVJS kladené.

18. K sťažnostnej námietke, že ústavu neprekáža, že v posudku W.. X. chýba popis interných predpisov, kasačný súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že kontrolné psychologické vyšetrenie W.. X. bolo vyhotovené podľa RGR č. 17/2012, čo vyplýva zo žiadosti o jeho vykonanie zo dňa 24.9.2012, z nariadenia vykonania kontrolného psychologického vyšetrenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu a odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Levoči zo dňa 27.9.2012, či zo zaslania podkladov pre vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia zo dňa 2.10.2012 (medzi ktorými boli i služobné hodnotenia). V samotnom kontrolnom psychologickom vyšetrení je v jeho závere uvedených, že bolo vypracované v zmysle uvedeného rozkazu.

19. Pokiaľ žalobca namietka, že ZVJS v roku 2021 ani v súčasnosti nemá vypracovaný profesiogram na funkciu strážneho oddelenia ochrany a obrany, túto námietku neuplatnil pred správnym súdom a preto na ňu v zmysle § 439 ods. 3 písm. b/ SSP nemožno prihliadať. Okrem toho v danom prípade samotné vypracovanie profesiogramu na funkciu strážneho oddelenia a ochrany obrany nie je pre posúdenie duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby podstatný; podstatným je odborné posúdenie duševnej spôsobilosti príslušníka ZVJS v súvislosti s jeho kompetenciami pri výkone štátnej služby v konkrétnej funkcii.

20. Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej namietal nestrannosť určeného klinického psychológa W.. X.T.. Túto námietku taktiež v konaní pred správnym súdom neuplatnil a preto je v zmysle § 439 ods. 3 písm. b/ SSP neprípustná. Odhladnuc o toho, z tejto námietky vôbec nie je zrejmé, že žalobca mal už v konaní pred správnymi orgánmi namietkať zaujatosť určeného klinického psychológa, keďže samotný žalobca tvrdí, že žiadal príslušné orgány o nestranné prešetrenie podaní a pomoc pri ich prešetrení, čo nie je možné považovať za námietku zaujatosti voči konkrétnej psychologičke. Samotná námietka zaujatosti sa v správnom spise nenachádza. Rovnako novým tvrdením je námietka, že žalobca si zabezpečil psychiatrické vyšetrenie W.. Z. zo dňa 1.12.2008.

21. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd aj námietku nepredloženia kompletného administratívneho spisu, ktorá spočívala v tom, že do súdneho konania boli žalovaným predložené tri spisy, z ktorých ani jeden nemal 104 strán, pričom práve tento počet strán mal mať spis, ktorý bol predložený právnenému zástupcovi na generálnom riaditeľstve ZVJS dňa 17.6.2019. Kasačný súd uvádza, že v tento deň právny zástupca žalobcu študoval administratívny spis týkajúci sa pôvodného konania, t. j. prvostupňového konania, v ktorom bol vydaný personálny rozkaz č. 78/2012. Tento spis má celkovo 103 strán, je zviazaný a žurnalizovaný a takto bol predložený aj správnenému súdu. Správnenému súdu boli okrem neho predložené dva ďalšie administratívne spisy: spisový materiál Generálneho riaditeľstva ZVJS ako prvostupňového správneho orgánu, v ktorom bolo vydané prvostupňové rozhodnutie zo dňa 18.6.2019 (tento má 29 strán) a spisový materiál odvolacieho orgánu MS SR, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie zo dňa 9.9.2019 (tento má 18 strán). Z preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, že žalobca v odvolaní namietal absenciu spisového materiálu pôvodného konania a k tejto námietke prislúchalo tvrdenie žalovaného ako odvolacieho orgánu, že právny zástupca žalobcu tento administratívny spis preštudoval a obsahoval 104 strán. V tejto súvislosti je teda zrejmé, že došlo k zrejmej chybe v písaní, keď žalovaný namiesto počtu strán 103 uviedol 104, čo však nemá vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Tvrdenie žalobcu, že do súdneho spisu už boli predložené tri spisy je síce pravdivé, avšak ich predloženie je dôsledkom toho, že ďalšie dva spisy sa týkajú už konania po povolení obnovy, a nie pôvodného konania ohľadne vydania personálneho rozkazu, konkrétne prvostupňového a odvolacieho konania po povolení obnovy konania.

22. Na záver kasačný súd konštatuje neprípustnosť poslednej sťažnostnej námietky podľa § 439 ods. 3 písm. b/ SSP, ktorá sa týkala pochybností o nestrannosti Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a

Psychiatrii, s.r.o., pretože nebola uplatnená pred správnym súdom. Len na okraj kasačný súd uvádza, že námietka sa týkala prepojenia B.. L. W., B.. Ako jedného z konateľov ústavu, s generálnym riaditeľom ZVJS. Kontrolný znalecký posudok však vypracoval B.. B. F. K., B.. ako konateľ ústavu, a nie B.. L. W., B.. Vo vzťahu k vypracovateľovi kontrolného znaleckého posudku žiadne námietky v priebehu správneho ani súdneho konania vznesené neboli.

23. Čo sa týka doplnenia kasačnej sťažnosti zo dňa 24.1.2022, toto bolo podané na poštovú prepravu dňa 2.2.2022, teda po zákonom stanovenej lehote na podanie kasačnej sťažnosti. Preto kasačný súd v zmysle § 445 ods. 2 SSP na toto doplnenie neprihliadol.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť žalobcu ako v celom rozsahu nedôvodnú a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Hoci bol žalovaný v konaní úspešný, pretože kasačná sťažnosť bola zamietnutá, súd mu náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože nebola splnená podmienka § 168. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

26. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.